

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Ομάδα: I-4
Ανδρεάδης Νίκος
Γκορτσόπουλος Δημοσθένης
Δαλλαρής Θανάσης
Δεληγιάννης Βαγγέλης
Δημητρίου Στέφανος

Σχολική Πειθαρχία

Ορισμός-Ιστορική Αναδρομή

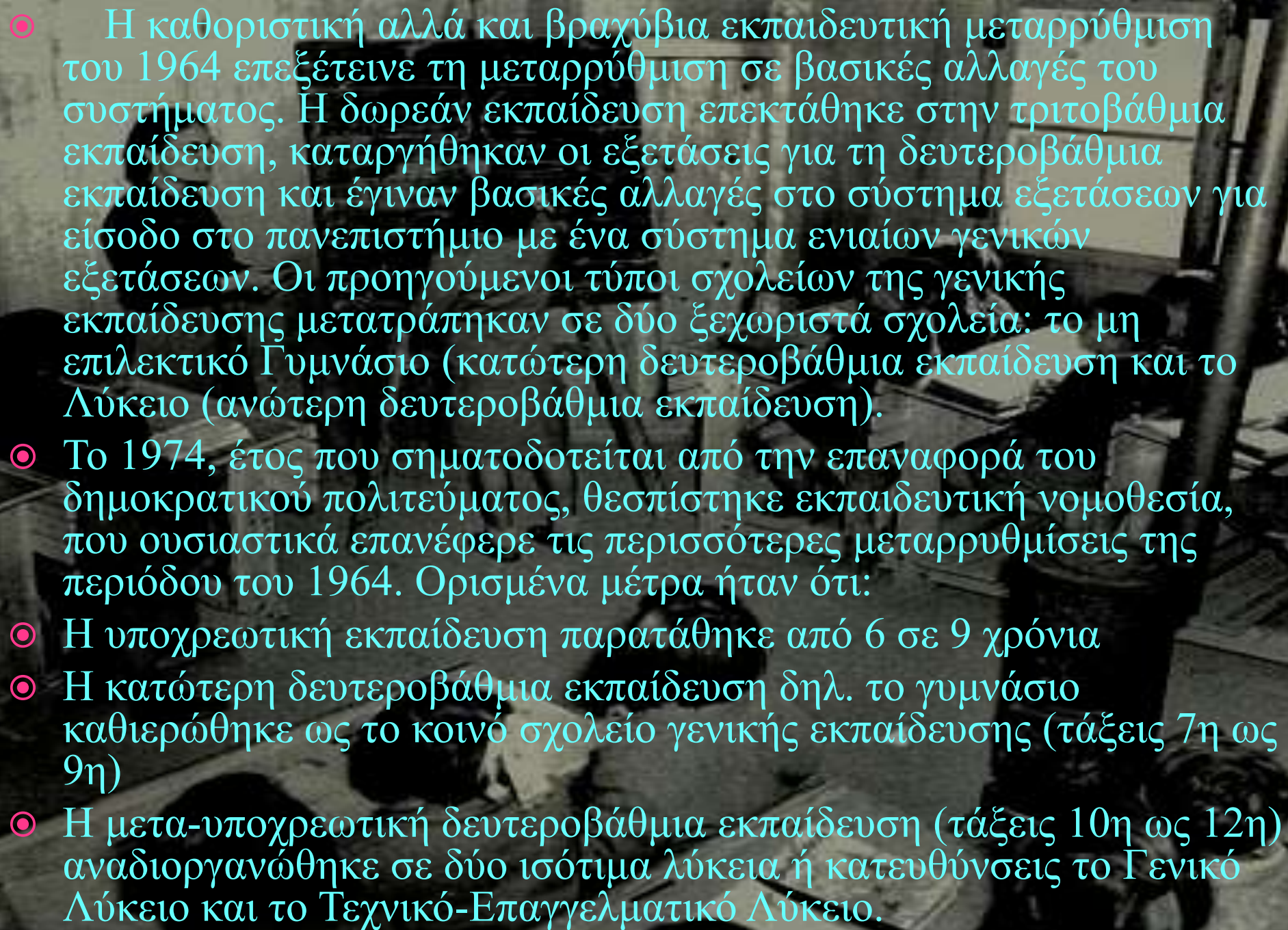
- Σχολική πειθαρχία είναι μια μορφή πειθαρχίας που διαμορφώθηκε μέσα στα σχολεία.
- Ο όρος αναφέρεται στους σπουδαστές που συμμορφώνονται με έναν κώδικα συμπεριφοράς συχνά γνωστό ως σχολικοί κανόνες. Μεταξύ άλλων αυτοί οι κανόνες μπορούν να καθορίσουν τα αναμενόμενα πρότυπα κοινωνικής, ηθικής συμπεριφοράς και εργασίας. Ο όρος μπορεί επίσης να εφαρμοστεί στην τιμωρία που είναι η συνέπεια της καταπάτησης του κώδικα της συμπεριφοράς.
- Γενικά, ο στόχος της σχολικής πειθαρχίας είναι (θεωρητικά τουλάχιστον) να δημιουργηθεί ένα ασφαλές και ευτυχές μαθησιακό περιβάλλον στην τάξη. Μια τάξη όπου ένας δάσκαλος είναι ανίκανος να διατηρήσει τη διαταγή και την πειθαρχία μπορεί να οδηγήσει στο χαμηλότερο επίτευγμα από μερικούς σπουδαστές και τους δυστυχισμένους σπουδαστές.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

- Σε όλη την ιστορία της εκπαίδευσης η πιο συνηθισμένη μορφή σχολικής πειθαρχίας ήταν η σωματική τιμωρία. Ενώ το παιδί ήταν στο σχολείο ο δάσκαλος αναμενόταν να ενεργήσει ως γονέας υποκατάστατων, με όλες τις κανονικές μορφές γονικής πειθαρχίας ανοικτές σε αυτούς. Στην πράξη αυτό σήμαινε ότι τα παιδιά τιμωρούνταν συνήθως με σημύδα ή κάλαμο.
- Ένα περαιτέρω περίπλοκο θέμα ήταν η υποχρεωτική εκπαίδευση, με βάση την οποία οι γονείς ήταν αναγκασμένοι να στείλουν τα παιδιά τους σε σχολεία στα οποία το πειθαρχικό καθεστώς ερχόταν σε αντίθεση με τις γονικές απόψεις σχετικά με την τιμωρία. Η σωματική τιμωρία καταργήθηκε συνεπώς σε πολλές χώρες και αντικαταστάθηκε από τις θετικές ενισχύσεις της συμπεριφοράς του μαθητή, εκτός από τις μορφές πειθαρχίας λιγότερο ευχάριστες στις γονικές προτιμήσεις, όπως η κράτηση των σπουδαστών.
- Όταν η θετική ενίσχυση είχε ως αποτέλεσμα οι μαθητές να μην εργάζονται, οι δάσκαλοι υιοθετούσαν ποικίλες τιμωρίες αναστολές και τελικά αποβολή του σπουδαστή από το σχολείο.

ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- ◉ Κατά τη δεκαετία του 1950 το εκπαιδευτικό σύστημα αποτελούταν από το δημοτικό σχολείο εξαετούς φοίτησης, το Γυμνάσιο, και από την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην, οποία υπάγονταν τα πανεπιστήμια και πολύ λίγες τριτοβάθμιες σχολές γενικής εκπαίδευσης.
- ◉ Προς το τέλος αυτής της δεκαετίας η δευτεροβάθμια εκπαίδευση χωρίστηκε σε δύο στάδια, διάρκειας τριών χρόνων το καθένα. Οι πρώτες τρεις τάξεις αποτελούσαν το κατώτερο στάδιο, που έδινε έμφαση στη γενική και ανθρωπιστική παιδεία. Το ανώτερο στάδιο διαφοροποιούνταν και χωριζόταν σε διαφορετικούς τύπους, από τους οποίους οι δύο κύριοι ήταν το Πρακτικό (επιστημονικό) και το Κλασικό (φιλολογικό/ λογοτεχνικό): και οι δύο ήταν ακαδημαϊκές κατευθύνσεις με βασικό σκοπό την προετοιμασία εισαγωγής στο Πανεπιστήμιο.

-
- Η καθοριστική αλλά και βραχύβια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1964 επεξέτεινε τη μεταρρύθμιση σε βασικές αλλαγές του συστήματος. Η δωρεάν εκπαίδευση επεκτάθηκε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, καταργήθηκαν οι εξετάσεις για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και έγιναν βασικές αλλαγές στο σύστημα εξετάσεων για είσοδο στο πανεπιστήμιο με ένα σύστημα ενιαίων γενικών εξετάσεων. Οι προηγούμενοι τύποι σχολείων της γενικής εκπαίδευσης μετατράπηκαν σε δύο ξεχωριστά σχολεία: το μη επιλεκτικό Γυμνάσιο (κατώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και το Λύκειο (ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση).
  - Το 1974, έτος που σηματοδοτείται από την επαναφορά του δημοκρατικού πολιτεύματος, θεσπίστηκε εκπαιδευτική νομοθεσία, που ουσιαστικά επανέφερε τις περισσότερες μεταρρυθμίσεις της περιόδου του 1964. Ορισμένα μέτρα ήταν ότι:
  - Η υποχρεωτική εκπαίδευση παρατάθηκε από 6 σε 9 χρόνια
  - Η κατώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δηλ. το γυμνάσιο καθιερώθηκε ως το κοινό σχολείο γενικής εκπαίδευσης (τάξεις 7η ως 9η)
  - Η μετα-υποχρεωτική δευτεροβάθμια εκπαίδευση (τάξεις 10η ως 12η) αναδιοργανώθηκε σε δύο ισότιμα λύκεια ή κατευθύνσεις το Γενικό Λύκειο και το Τεχνικό-Επαγγελματικό Λύκειο.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- Στην Ελλάδα μας η ποδιά ήταν το κατεξοχήν υποχρεωτικό ρούχο για τις νεαρές έφηβες, σε μπλε συνήθως χρώμα, ενώ τα αγόρια βολεύονταν με παντελονάκια. Η μπλε σχολική ποδιά χρόνια ολόκληρα στο παρελθόν μαρτυρούσε την ιδιότητα του μαθητή, η οποία υπηρετούσε την ομοιομορφία των μελών της μαθητικής κοινότητας, κατά ορισμένες απόψεις και την συνοχή της. Τα αγόρια κατά την δεκαετία του '50 ήταν αναγκασμένα να φορούν καπέλα τα οποία ονόμαζαν “κουκουβάγιες” λόγω του λογότυπου που βρισκόταν επάνω. Παρ' όλα αυτά το 1982 καταργήθηκε η σχολική ποδιά ως ένδειξη εκδημοκρατισμού, πλουραλισμού, ελευθερίας στην ανάπτυξη της προσωπικότητας. και οι μαθητές άφησαν με μεγάλη ευκολία την μπλε στολή πίσω τους. Πολλοί από αυτούς δήλωναν ανακουφισμένοι γιατί υποστήριζαν ότι φορώντας την στολή ασφυκτιούσαν.